

РЕШЕНИЕ

№ 295

гр. София, 17.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 06.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **626** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 140 от Правилника за прилагане на Закона за народната просвета /ППЗНП/.

Образувано е по жалбата на Х. И. Ц. от [населено място] в качеството му на баща и законен представител на малолетното дете К. Х. Ц., срещу Заповед № 581/10.12.2010г. на Директора на 119 СОУ, с която за нарушения на правилата на чл.135 ал.1 т.5 и т. 8 от ППЗНП е наказан с „преместване в друго училище” до края на учебната 2010/2011г.

В жалбата са въведени доводи за незаконосъобразност на заповедта поради допуснати процесуални нарушения при постановяването ѝ и противоречие с материалния закон, неизясняване на фактическата обстановка въз основа на която е наложено наказанието и несъответствие с целта на закона, с оглед несъобразяване на наложеното наказание с тежестта на допуснатите нарушения. С тези аргументи се претендира за отмяна на заповедта.

Ответникът - Директорът на 119 СОУ се явява лично в съдебно заседание като заявява, че оспорва жалбата срещу законосъобразния и мотивиран административен акт и моли за отхвърлянето ѝ.

СГП не изпраща представител, който да изрази становище по основателността на

жалбата и законосъобразността на административния акт.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и обясненията на ответника в о.с.з., съдът прие за установено от фактическа страна следното:

За многократни прояви на нарушаване на реда на провеждане на учебните часове, за бягство от часове и лошо отношение към съучениците включително и прилагане на физическо насилие спрямо тях, за които нарушения на реда в училището са били уведомени родителите на петокласника К. Ц. и за което поведение му е било наложено наказание „предупреждение за преместване в друго училище”, със Заповед № Заповед № 581/10.12.2010г. на Директора на 119 СОУ, на основание чл. 139, ал. 1, т. 4 от ППЗНП, чл. 140, ал. 1 от ППЗНП, ученикът е бил наказан с „преместване в друго училище” до края на учебната 2010/2011г. Решението за налагане на наказанието е било взето на заседание на Педагогическия съвет при 119 СОУ на 10.12.2010г., свикано във връзка с внесена докладна записка вх. № 442/10.12.2010г. на класния ръководител на Ц. с предложение за налагане на наказание за множеството нарушения на реда и правилата за учебния процес в СОУ.

От представената по делото административна преписка по налагане на оспореното наказание се установява, че жалбоподателят е бил уведомен и поканен да присъства на заседанието на ПС на 10.12.2010г. с писмо изх. № 721/08.12.2010г., а с писмо изх. № 709 от 02.12.2010г. е била уведомена за предстоящото налагане на наказанието Дирекция „Социално подпомагане”, отдел „Закрила на детето” при район С.. На заседанието на ПС на 10.12.2010г., преди формиране на решението за налагане на тежкото наказание, били изслушани бащата на К. , негови съученици от класа и учител изразил положително становище за поведението на Ц.. Установено е и не се спори между страните, че предварително в присъствието на родителите ученикът е бил изслушан от директора относно визираният по-горе нарушения на реда в училище.

Оспорената заповед била връчена лично на жалбоподателя на 11.12.2010г. /виж л.67 от дело/, а жалбата до Началника на Регионалния инспекторат по образование /Р./ – С. град - входирана на 23.12.2010г. С писмо изх. № 94XX-16/10.01.2011г. на Началника на Р. – С. град до Ц. заповедта за налагане на наказанието била потвърдена. Писмото било получено от жалбоподателя на 18.01.2011г., след което жалбата срещу Заповед № 581, адресирана до АССГ била входирана в деловодството на съда на 24.01.2011г.

При така установените факти и обстоятелства, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана от надлежна страна в процеса, притежаваща правото по закон да представлява и охранява интересите на малолетното си дете в процеса, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, в преклузивния срок за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Вследствие на преценката и анализа на множеството писмени и гласни доказателства, и обясненията на ответника, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от

компетентен орган, в изискуемата форма и съдържание, при спазване на относимите процесуално-правни и материално-правни норми, и в съответствие с целта на закона.

Противно на твърденията на жалбоподателя, съдът намира за спазена процедурата по издаване на заповедта за налагане на наказанието, предвидена в разпоредбата на чл.140в от ППЗНП. Данните категорично сочат на проведено заседание на ПС по повод постъпила докладна от класната ръководителка на Ц., на което са били изслушани г-жа Д. – класна на V”г” клас, много от останалите преподаватели на провинилия се ученик, негови съученици от класа, както и присъстващият съгласно чл.139 ал.6 от ППЗНП на заседанието жалбоподател като баща и законен представител на детето К.. Изслушана е била и госпожа В. – учителка по английски език на класа като защитник на интересите на порицаваното дете.

Оспорената заповед не противоречи на материалния закон. За да достигне до решението за издаването ѝ, административният орган е установил прецизно и пълно всички относими фактически обстоятелства, свързани с конкретните допуснати нарушения и неизпълнения на изчерпателно посочените в чл.135 от ППЗНП задължения на ученика. ПС е съобразил изразените от учителите, съучениците и родителите становища за поведението на К. Ц., взел е предвид характера и броя на допуснатите нарушения на дисциплината и реда в училището от ученика и е предложил на директора да наложи адекватно на вида и тежестта на нарушенията, и личностните особености на ученика наказание, съобразно правилото на чл.140в от Правилника.

Предвид изложените съображения, като намира оспорената заповед за правилна и законосъобразна, съдът следва да отхвърли жалбата за отмяната ѝ като неоснователна.

Ръководен от гореизложеното, на основание чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. И. Ц. от [населено място] в качеството му на баща и законен представител на малолетното дете К. Х. Ц., срещу Заповед № 581/10.12.2010г. на Директора на 119 СОУ, с която за нарушения на правилата на чл.135 ал.1 т.5 и т. 8 от ППЗНП е наказан с „преместване в друго училище” до края на учебната 2010/2011г., като НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването на страните пред ВАС.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: